

ОДРЖАВАЊЕ РОЧИШТА ПРЕ ОДБАЦИВАЊА ТУЖБЕ

Суд није дужан да одржи рочиште на коме би се тужилац изјаснио о одбацивању тужбе, због недостатака који се не могу отклонити.

Из образложења:

„ ...Тужилац је дана 30.04.2013. године поднео тужбу против тужених ради утврђења да је власник стана у Београду по основу уговора о откупу стана, а евентуалним тужбеним захтевом је тражио утврђење да је власник спорног стана по основу одржаја. С обзиром да је тужена Злата Каличанин била непознатог боравишта, постављен јој је привремени заступник. Из извештаја МУП-Уред за регистар становништва утврђено је да је тужена Злата Каличанин преминула 08.10.2000. године, пре подношења тужбе у овој парници, па је првостепеним решењем од 27.07.2017. године тужба одбачена, а побијаним делом другостепеног решења је жалба тужиоца у овом делу одбијена као неоснована.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепеним решењима примењене одредбе чл. 79. став 1. и 80. став 5. ЗПП када је тужба одбачена. Наиме, у поступку је утврђено да је друготужена преминула пре подношења тужбе у овој парници, па се ради о недостатку који није могао бити отклоњен, у смислу члана 80. став 5. ЗПП. Будући да су првотужени и друготужена, као уговорне стране из уговора о откупу спорног стана нужни и јединствени супарничари, у смислу члана 210. ЗПП и да суд у смислу члана 79. став 1. ЗПП по службеној дужности пази у току целог поступка да ли лице које се појављује као странка може бити странка у поступку, то је правилно тужба одбачена у односу на оба тужена.

Супротно ревизијским наводима, суд није био у обавези да пре одбацивања тужбе одржи рочиште на коме би се тужиоцу омогућило изјашњавање о одбацивању тужбе, у смислу члана 294. став 2. ЗПП. Наиме, тужба није одбачена из разлога таксативно наведених у ставу 1. тач. 1-7. тог члана. Ову правну ситуацију регулисала је одредба члана 80. став 5. ЗПП, којом је прописано да ће суд одбацивати тужбу ако се ради о недостацима који се не могу отклонити, а такве су природе да спречавају даље вођење поступка. Ревизијским наводима се неосновано указује да је тужиоцу ускраћено право на расправљање пред судом, јер су у поступку примењене све процесне норме одговарајуће конкретном случају. Наводи ревизије којима се указује на повреду одредаба Закона о основама својинско правних односа нису испитивани, с обзиром да се они односе на основаност тужбеног захтева за утврђење права својине на спорној непокретности, што није било предмет побијаног решења. ...“.

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев 3259/2018 од 27.9.2018. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 12.2.2019. године)